

Γολγοθάς - Ο Δρόμος προς την Σταύρωση (Μίνα Μπουλέκου, Συγγραφέας-Ποιήτρια)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Κύριε,
δεν έφυγα ούτε λεπτό
από κοντά Σου.
Σ' ακολουθούσα,
μες στο πλήθος τρομαγμένη
την ώρα της σύλληψης
απ' τους φθονερούς εχθρούς Σου.

Ήμουν εκεί,
την ώρα που σε δίκασαν
οι αρχιερείς και οι φαρισαίοι
αυτού του κόσμου,
την ώρα της μεγάλης απόφασης
για τη θνητή ζωή Σου,
στέλνοντάς Σε στο θάνατο.

Ένωσα συντριβή,
στο άκουσμα της καταδίκης Σου.
Σιώπησε,
η πλάση όλη, λυπημένη,
ανήμπορη
να Σε υπερασπιστεί.

Ο φρικτός Γολγοθάς. Φωτο: giannisargyros.blogspot.gr

Κύριε,
έτρεμε η ψυχή μου,
σαν φύλλο που εξανεμίζεται
στον δυνατό άνεμο
την ώρα που διέσχιζες
πληγωμένος
την Ιερουσαλήμ,
κουβαλώντας τον
δικό μας Σταυρό.

Αγκάθινο στεφάνι πόνου
Φόρεσες, γεμάτος
αγάπη για τον λαό Σου.

Το πρόσωπό Σου έλαμπε
μες την θλίψη
που σε είχε τυλίξει.

Αμνός μέσα στους λύκους
προχώρησες στον Γολγοθά Σου.
Κρανίου Τόπος καταραμένος
έσταζε αίμα αθώων ψυχών.

Ο δρόμος για την Σταύρωσή Σου
ήταν ανηφορικός.
Καρφιά πόνου και αγωνίας
κατέκλυσαν
την Θεία Σου Χάρη.

Στα τείχη της Σιών έπεσα.
Ικέτευσα για την ζωή Σου
Αλλά μάταια,
χάθηκα
μες τον αλαλαγμό του όχλου
κατατρεγμένη
από τις μνησικάκες φωνές τους.

Κύριε, στάσου,
Να Σε ασπαστώ.
Για μια ακόμη τελευταία φορά.

Η φωνή μου
πνίγηκε, στα έγκατα της γης.
Η σάρκα μου πόνεσε
αντικρίζοντάς Σε.

Αιμορραγούσες
στα καρφιά του μαρτυρίου.
Αιμάτινες στάλες
με πλημμύρισαν,
βόγκηξαν στη ψυχή μου.

Πύρινες λόγχες
κέντησαν τα σπλάχνα Σου.

Διψούσες για την σωτηρία μας,
και εκείνοι...

σου πρόσφεραν για αντάλλαγμα
ξύδι και χολή στα χείλη Σου.

Η Γη εσείσθη
και οι πέτρες εσχίσθησαν.
Ο ουρανός σκοτείνιασε,
χάθηκε το φως του Ήλιου.
Άκουσα τα τελευταία Σου λόγια
πάνω στον Σταυρό του μαρτυρίου.

«Τετέλεσται»

«Πάτερ, εἰς χεῖρας σου παρατίθεμαι τό πνεῦμα μου»
Λέξεις που με σφράγισαν για πάντα.
Θυσία για την δική μας ζωή.

**Από την Θρησκευτική μου συλλογή
«Το Σάλπισμα των Ψυχών»
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΣΤΡΙΑ 2016**